

Første mulighed vil være, at der i forbindelse med den betingede/ubetingede frakendelse efter det almindelige frakendelsessystem i færdselsloven ses bort fra de tidligere pålagte »klip«. I forbindelse med den betingede/ubetingede frakendelse vil de tidligere pålagte »klip« således bortfalde (»tavlen vaskes ren«).

Anden mulighed vil være, at de tidligere pålagte »klip« i overensstemmelse med princippet i færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 2, tillægges vægt i den samlede sanktionsfastsættelse. De tidligere pålagte »klip« vil således – i forbindelse med en efterfølgende betinget frakendelse – medføre en samlet ubetinget frakendelse. I forbindelse med en efterfølgende ubetinget frakendelse vil de tidligere pålagte »klip« kunne tillægges vægt i forbindelse med fastsættelse af frakendelsestiden.

Begge de nævnte muligheder medfører, at der på frakendelsestidspunktet sker en endelig opgørelse af det samlede antal forseelser. Det er arbejdsgruppens vurdering, at dette er en afgørende forudsætning for et funktionelt sanktionssystem, og man undgår således, at der samtidig med det eksisterende frakendelsessystem eksisterer en underliggende klippekortordning.

Arbejdsgruppen påpeger, at en rimelighedsbetragtning kan tale for, at sidstnævnte løsningsmulighed vælges, således at der tages hensyn til de »klip«, der er opnået inden den betingede eller ubetingede frakendelse. Dette vil som nævnt ovenfor medføre, at der i forbindelse med en efterfølgende betinget frakendelse skal fastsættes en samlet ubetinget frakendelse, og at der ved en efterfølgende ubetinget frakendelse vil kunne lægges vægt på de tidligere pålagte »klip« i forbindelse med fastsættelse af frakendelsestidens længde.

Arbejdsgruppen anbefaler imidlertid, at førstnævnte løsningsmulighed vælges, idet det efter arbejdsgruppens opfattelse af praktiske og administrative hensyn vil være mest enkelt, at der uden hensyntagen til de pålagte »klip« sker en betinget eller ubetinget frakendelse efter det almindelige frakendelsessystem. De tidligere pålagte »klip« vil således ikke få betydning for den efterfølgende betingede eller ubetingede frakendelse, og de tidligere pålagte »klip« vil bortfalde. Denne løsning vil endvidere efter arbejdsgruppens opfattelse også af forståelsesmæssige hensyn være mest hensigtsmæssigt, idet der overordnet bør tilstræbes et gennemskueligt og funktionelt system, der generelt kan vinde accept hos befolkningen.

For så vidt angår situation 3 og 4 er det arbejdsgruppens vurdering, at to muligheder også her kan tages i betragtning.

Første mulighed vil være, at bestemmelserne i § 126, stk. 2, nr. 3 og 5, først finder anvendelse ved det tredje frakendelsesudløsende »klip«. I forbindelse med en betinget frakendelse vil den tidligere og den aktuelle, betingede frakendelse således blive skærpet til en fælles ubetinget frakendelse, hvis den tredje forseelse i relation til klippekortsystemet er begået inden udløbet af prøvetiden (situation 3). I forbindelse med en ubetinget frakendelse vil der i forbindelse med den aktuelle betingede frakendelse blive fastsat en ny ubetinget frakendelse, hvis den tredje forseelse i relation til klippekortsystemet er begået inden fem år efter udløbet af frakendelsestiden (situation 4).

Hvis det frakendelsesudløsende »klip« først pålægges efter udløbet af henholdsvis prøvetiden eller efter fem år efter udløbet af frakendelsestiden, vil konsekvensen alene blive, at der sker en betinget frakendelse efter den almindelige systematik i klippekortsystemet. Det forudsættes i den forbindelse, at ingen af de pålagte »klip« er forældede. I sådanne tilfælde vil forseelserne således ikke have gentagelsesvirkning efter § 126, stk. 2, nr. 3 og 5.

Anden mulighed vil være, at klippene i prøvetiden (situation 3) og i tiden inden fem år efter udløbet af frakendelsestiden (situation 4) »tæller hårdere«. Der skal således i disse perioder færre »klip« til at udløse en ny frakendelse, som i medfør af § 126, stk. 2, nr. 3 og 5, vil være ubetinget.

Arbejdsgruppen anbefaler, at førstnævnte løsningsmulighed vælges, idet det efter arbejdsgruppens opfattelse er mest hensigtsmæssigt, at den allerede gældende systematik i § 126, stk. 2, nr. 3 og 5, opretholdes. Gentagelsesvirkningen bør således først indtræde på det tidspunkt, hvor et eventuelt tredje frakendelsesudløsende »klip« pålægges.

Arbejdsgruppen anbefaler endvidere, at de gældende regler om aflæggelse af kontrollerende køreprøve i § 60, stk. 2 og 3, bibeholdes i deres nuværende form. Efter disse regler skal der ikke aflægges en kontrollerende køreprøve i anledning af en ubetinget frakendelse, hvis føreren har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til tiltalen, og køreprøven er bestået inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgning om generhvervelse af førerretten. Der skal tilsvarende ikke aflægges en kontrollerende køreprøve i anledning af en betinget frakendelse, hvis føreren har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

I relation til klippekortsystemet betyder dette, at hvis en fører i anden anledning har bestået en køreprøve efter at have begået den tredje frakendelsesudlø-